

8

na PÒPIA

Després d'una travessia amb barca des de Sant Elm o des del port d'Andratx i situats en el mollet des Lledó, ens dirigim al petit centre d'interpretació de l'illa, passat el qual continuam pel camí de carro en direcció nord fins que topam una cruïlla. A la dreta queda la carretera del far de Tramuntana, enfront el camí de la cova des Moro i a l'esquerra la carretera asfaltada del far de Llebeig, opció que elegim.

Passam per sota d'una de les cases del parc i, a poca distància, ens desviem del vial asfaltat per un camí de carro que sorgeix a la dreta i que s'enfila pel comellar des Coll Roig. Poc després un portell sense barrera dóna entrada a un espai de conreu envoltat de paret, conegut com "es Tancat", on el camí serpenteja entre marjades d'ametllers i de garrovers sempre amb l'imponent puig des Far Vell o de na Pòpia a la nostra esquerra.

Passam vora una caseta i ens topam després en el coll Roig amb un altre portell, a la dreta del qual hi ha un mirador sobre la mar de tramuntana. Comença aquí el camí des Far Vell per on transitam, primer pel vessant est del puig i després pel sud, un espai on durant la primavera és habitual trobar nius

de gavines grosses que en vol rasant intenten dissuadir els visitants que s'hi apropen massa. La vegetació és aquí molt atapeïda i, arran de la protecció de l'illa i de la radicació recent de les rates, ha agafat una embranzida forta.

A mesura que pujam el panorama s'eixampla i a l'esquerra ens queda el puig des Aucells, de rocam vermellós, i que just entreveim a un dels revolts, després del qual passam vora la caseta des Coloms que malgrat el nom era refugi dels torrers de la desapareguda talaia de na Pòpia, una construcció començada el 1580 i que s'enderrocà per aixecar el far.

Assolim finalment el cim del puig des Far Vell, amb els 352 metres d'altura tallats a plom sobre la mar blava en el vessant nord, i observam les restes de la farola, amb la torre, molt malmenada per l'impacte dels llamps, i la resta dels edificis amb un estat de degradació avançat.

Després de gaudir de la vista imponent sobre la Mediterrània i de recobrar forces, retornam al punt d'inici pel camí per on havíem vengut, l'únic possible.

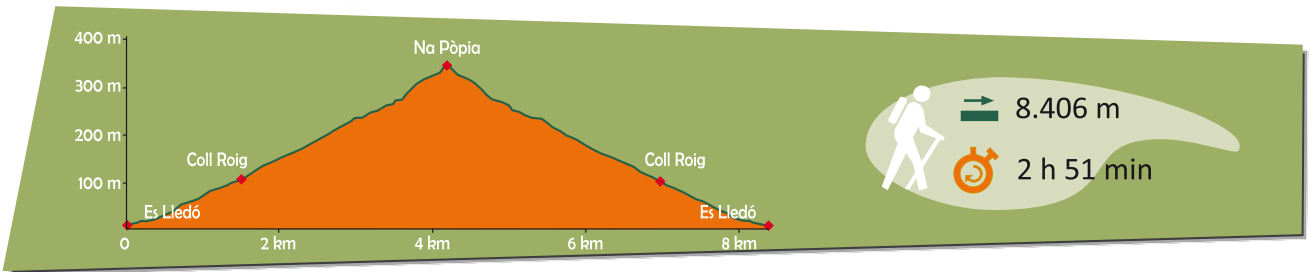
EL FAR DE NA PÒPIA

L'enginyer Antonio López dissenyà aquesta estructura a la meitat del segle XIX. D'estil neoclàssic i amb habitatge per a dues famílies de faroners, estava destinada a orientar els vaixells, però també a impactar per l'envergadura i per la bellesa de les línies.

Primer s'obrí el camí, una obra que durà tres mesos, i després hi treballaren els presos comuns, vigilats per l'exèrcit, amb la col·laboració inestimable del bisbe de l'època, que amablement els permeté treballar en diumenge per accelerar-ne la finalització.

La llum era visible des de més de cinquanta milles, però les boires que l'oculten sovint aconsellaren abandonar-lo i substituir-lo per dues faroles situades a cota més baixa, de manera que el 1910 s'apagà definitivament.

Na Pòpia

Palma

Inici / Final: Dragonera,
es Lledó (2 m)

Distància: 8.406 m

Horari: 2 h 51 min

Dificultat: moderada

**Desnivell
acum. pujada:** 361 m

**Desnivell
acum. baixada:** 361 m

No apte per: cadira de rodes,
cotxets per a infants

7

na PÒPIA

EL VELL MARÍ

Entrant en el port de sa Dragonera, a mà esquerra, s'observa un covitxol que du el nom de cova des Vell Marí i que ens recorda la presència de la foca mediterrània a les illes fins als anys cinquanta.

Aquesta espècie és una de les deu més amenaçades del planeta. Durant molts d'anys nombrosos exemplars vivien i criaven a les cales i a les platges del litoral mediterrani, però la pressió humana els obligà a cercar coves solitàries, preferentment amb accés submarí.

Actualment només queden uns pocs exemplars d'aquesta espècie escampats per països com Grècia, Mauritània o el Marroc i existeix un pla d'acció internacional en el qual s'estan fent molts d'esforços per evitar-ne l'extinció i per afavorir-ne la recuperació en indrets protegits.

